

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

37. An qui casu audivit peccata alicujus, teneatur ea non manifestare sub Sigillo? Et quid, si ex industria, quis audivit alterius confessionem sacramentalem? Idem est dicendum de eo, qui intelligit ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

De Sigillo Confessionis. Ref XXXVI. & c. 44

& in honorem ac venerationem sacramenti, & in fauorem poenitentium, & fauores sunt ampliandi, ita vt non solum intelligantur de sacramentali confessione, sed etiam de illa, quae ad modum confessionis sacramentalis fit; cum dolore, & pro necessitate, siue fiat laico, siue non. Ita Fagundez, qui respondet ad argumenta, quae pro negatiua sententia adducit Suarez.

3. Notandum est tamen cum Onuphrio *opusc. de sigillo, sect. 3. q. vnic. dub. 5.* quod licet supradicta opinio negatiua esset vera, tamen in tali casu laicum, etiam si non teneatur sigillo sacramentali, teneri tamen maximo secreto naturali (loquimur autem in casu, quo laicus assumitur loco Sacerdotis) neque pro aliqua causa debere illud infringere, etiam adhibito iuramento, & potius tenetur mortem subire, quam secretum illud naturale aliquo modo violare. Sequitur secundo huiusmodi laicum assumptum a poenitente loco Sacerdotis, etiam si audiatur delictum aliquod ex confessione illius, non posse tamen a iudice compelli ad illud iudicialiter manifestandum, neque in eo iudicem posse fundare inquisitionem aliquam; & ratio est, quia delictum illud sic auditum, non pertinet ad forum externum alicuius iudicis, vnde non potest de illo aliquo modo inquisitio fieri a iudice etiam Ecclesiastico. Sed ex his oritur alia difficultas.

RESOL. XXXVI.

An qui se fingit Sacerdotem teneatur ad sigillum? Ex part. 5. tr. 1. Ref. 15.

§. 1. **V**iusmodi fictum Sacerdotem non teneri nisi secreto naturali ad celanda ea, quae ex tali confessione audiuit, tradit Toletus *lib. 3. c. 6. numer. 13.* cum aliis. Et ratio est, quia confessio facta coram ficto Sacerdote non est sacramentalis, ergo neque potest habere sigillum, neque obligare alios ad sigillum sacramentale. Et hanc opinionem tenet nouissime Onuphrius *opusc. de sigillo sect. 3. q. vnic. dub. 4.* vbi probat confessionem sacramentalem, & consequenter ad sigillum duo requiri. Primum, vt fiat confessio coram habente auctoritatem; secundum, vt fiat a poenitente animo percipiendi sacramentum. Vnde in aliqua confessione, licet ex parte poenitentis sit animus percipiendi sacramentum Poenitentiae, & alia omnia, quae penes poenitentem requiruntur, si tamen deficiat primum, quod maxime requiritur, auctoritas scilicet, ex parte audientis, non erit confessio sacramentalis, & consequenter neque sigillum, proprie, & formaliter loquendo, & contra si poenitenti non sit animus percipiendi sacramentum, sed potius sit animus contrarius illudendi, scilicet Confessarium, neque sit illi aliqua mens poenitendi, etiam si sit auctoritas in audiente, neque erit confessio sacramentalis. Quare ad confessionem sacramentalem tantum illa duo videntur necessaria, vt scilicet fiat a poenitente animo percipiendi sacramentum, & praeterea quod maxime requiritur, vt fiat coram habente iurisdictionem.

2. Verum licet haec opinio olim mihi ariserit, nunc contraria placet, quam tuetur Valboa de Magrouiejo in *lect. Salmar. tom. 2. cap. omnis vtriusque sexus, num. 64.* Mæratius in *D. Thomam, tom. 3. tract. de sacram. Poenit. disp. 3. sect. 2. num. 1.* Raynaudus de *monitor. part. 3. cap. 3. quest. 4.* Suarez in *3. parte, tom. 4. disp. 3. sect. 2. n. 1.* cum D. Antonino, Soto & Adriano, quibus ego addo doctum Ochagauiam de *Sacramentis tract. 3. de sigillo confessionis, quasi. 1. n. 4.* vbi sic ait. Hinc sequitur cum communi sententia cum,

qui fingens se esse Sacerdotem Confessarium, cum bona fide poenitentis audit confessionem, teneri ad sigillum. Probatur, quia poenitens confitetur bona fide & intentione sacramenti efficiendi: ergo debet ei seruari sigillum, aliàs ipsi sacramento & poenitenti maxima fieret iniuria, quae omnia necessaria sunt vt sacramentum de se onerosum, suae reddatur. Dicendum est igitur ad obligationem sigilli non requiri confessionem esse ex omni parte absolutam, & perfectam, nam licet poenitens non absoluitur propter indebitam dispositionem, si tamen habeat animum recipiendi verum sacramentum, & ex tali animo confessus est, tuetur Sacerdos ad seruandum sigillum, aliàs maxime retraherentur homines a confessione: ergo, &c.

RESOL. XXXVIII.

An qui casu audiuit peccata alicuius, teneatur ea non manifestare sub sigillo?

Et quid, si ex industria quis audiuit alterius confessionem sacramentalem?

Idem est dicendum de eo, qui intelligit murum per murum, & signa, vel quempiam surdastrum alius confitentem. Ex part. 5. tr. 1. Ref. 16.

§. 1. **V**iguerius & Tabiena asserunt tam illum, qui casu quam qui ex industria accedit, teneri ad celandum sub peccato mortali, non tamen proprie sigillo sacramentali, sed secreto quodam participationem sacro. Sotus in *4. dist. 18. quest. 14. art. 5.* ait. Si quis casu audiat peccata confessa, quia forte poenitens recitet alta voce, teneri illa sub mortali peccato celare secreto naturali, non sacramentali; si vero ex industria audiat, teneri tunc ad sigillum, & grauius puniendum esse, si illa reuelat aliis, non tamen puniendum esse iis poenis, quae infliguntur a Canone: & ita Tannerus *tom. 4. disput. 6. quest. 9. dub. 6. num. 134.* docet, casu audientem confessionem teneri inuolabili secreto, non tamen sacro sigillo.

2. Sed affirmatiuam sententiam tuendam esse puto. Dico igitur quod siue ex industria, quis audiat alterius confessionem sacramentalem teneri sigillo ad illam celandam. Et ita asserunt Doctores, quos citat Onuphrius *opusc. de sigillo, sect. 3. quest. unica, dub. 3.* quibus ego addo Fabrum *de poenitent. in 4. sent. dist. 19. quest. unica, disput. 34. cap. 2. numer. 19.* Pitigianum in *4. tom. 2. dist. 21. quest. 2. art. 5.* Megala in *1. part. lib. 1. cap. 16. num. 5.* Valboam de Magrouiejo in *lect. Salmar. tom. 2. c. omnis vtriusque sexus, de poenit. & remiss. num. 63.* Mæratius in *D. Thomam, tom. 3. disp. 3. sect. 2. nu. 1.* Fagundez *praecip. 2. lib. 6. cap. 6. num. 25.* Suarez in *3. part. tom. 4. disputat. 33. sect. 4. num. 7.* Moscoso in *summa, tract. 7. cap. 15. num. 5.* Caelestinum in *compend. tract. 1. cap. 17. num. 3.* Reginaldum *tom. 1. lib. 3. cap. 3. num. 26.* Kellifonium *tom. 2. in 3. part. quest. 11. art. 5. dub. unico.* Praepositum in *3. part. quest. 11. de sigillo, dub. 4. num. 33.* Granada de *Sacramentis, centrou. 7. tract. 11. disp. 4. num. 1.* Malderum *tract. de sigillo, cap. 14.* Mercorum de *Sacramentis, in 3. part. quest. 11. art. 3.* & Hurtadum de *Sacramentis, disp. 12. de poenit. diffie. 3.* Probatur haec opinio contra Sotum, quia sic audientes confessionem, siue casu, siue ex industria cognoscunt peccata ex confessione sacramentali: ergo obligantur ea celare sub sigillo. Deinde res transit cum suo onere: ergo cum confessio in se contineat sigillum, ad quemcumque transeat, semper transit cum hoc sigillo; ergo vel ille, qui audit confessionem alterius, audiatur casu, vel industria, qui audit confessionem,

Sup. duabus primis diffie. huius tituli supra eusdem in fine Ref. 4. & in Ref. 33. §. vit. verif. Quarto eam.

tionem, sequitur quod semper remanet obligatus ad sigillum illius. Confirmatur, quia alias hoc sacramentum merito redderetur graue, si contingeret non obligari sigillo eos, qui vel casu, vel etiam sua culpa peccata in confessione audiunt, cum confessio homini instituenda huiusmodi casibus possit esse obnoxia. Nota etiam cum Maldero *tr. de sigillo, c. 13.* idem dicendum esse de eo; intelligit mutum per natus, & signa, vel quempiam furdastrum alius confidentem nam sic confitens non intendit publicè confiteri, sed secretè.

3. Vnde ex his nouissimè Io. Henriquez *in compend. cas. mor. cap. 46. num. 12.* sic asserit: *El hombre que sin querer, o queriendo oyò algun pecado de algun penitente que se estava confessando, esta obligado a guardar el secreto con el mismo rigor que el Confessor. Y si con toto esse dixere a otras personas lo que oyò en confession, quedan todos obligados a callar debaxo de la misma obligacion que el Confessor; y si la malicia vnièssè llegado a que el hombre que oyò a un delinquente confessar un delito, se vnièssè querrelado ante algun juez deste delito, no dexiendo que lo oyò confessar, queda obligado el juez, despues que supo que se tubo noticia del delito por confession a no proceder en la causa, y guardar el secreto, como si lo vnièssè oyò en confession, y a dar por nulo todo lo actuado. Sic ille.*

Sup. his infra in Ref. 41. §. vlt. ad med. à vers. Si C6 fessor, & in aliis eius annot. Sup. hoc lude dice infra in Refol. 43. §. Vnde, & in aliis eius not.

RESOL. XXXVIII.

An quando quis coram multis confitetur, ut in naufragio, aut tempore pestis, teneantur omnes, qui audiunt, ad Sigillum?

Et an Confessarius teneatur ad Sigillum respectu eorum, qui simul secum peccata audierunt?

Sed aduertitur, quod si plures Confessarii confessionem audierint quacumque occasione, non postea inter se loqui de alienis peccatis; neque alij inter se, neque cum ipso Sacerdote id poterunt licite facere, sed tenentur omnes ad Sigillum, qui alterius peccata, dum confitetur, audiunt, siue licite, siue illicite, siue mediate, siue immediate audiant: Ex part. 5. tr. 1. 1. Ref. 23.

Sup. hoc quod hic supponitur supra in tr. 4. Ref. 45. §. 1. & 2. & in aliis eius primæ annot.

Sup. hoc in Refol. annot. præterita, & supra in tr. 3. Ref. 113. vers. Tertio & in tr. 4. ex Ref. §. 1. in fine & in Ref. 47.

§. 1. *Suppono cum Ioanne Henriquez in comendo los que nauayan padecen gran tempestad con peligro proximo de perderse el nauio, y quando actualmente se estan peleando en guerra, puede cada uno dezir algunos pecados, y luego ser absuelto y si el peligro fuera tan grande, que no diere lugar a que cada persona en particular pueda confessar algunos pecados, pueden todos juntos confessar algunos, y dolerse dellos, y luego el Confessor los ha de absolver a todos juntos, dexiendo: Ego vos absoluo à peccatis vestris, in nomine Patris, & Filij, & spiritus sancti, &c.*

2. Hoc supposito Medina *Cod. de confess. quest. 51.* & Vicaldus *in Candel. part. 1. vbi de sigillo, num. 38.* existimant huiusmodi Confessarium non teneri ad sigillum respectu eorum, qui simul secum peccata audierunt; tenci verò quoad alios; & ita tenet etiam Henriquez *lib. 3. de penitentia cap. 21. num. 1.* vbi sic asserit: Quando ex causa publicè fit confessio, vt olim mos erat, non tenetur Confessarius ad sigillum. Sic ille.

3. Sed hæc opinio non est tenenda, quod probatur ex doctrina Suarez *in 3. part. tom. 4. disp. 1. 33. sect. numer. 3.* vbi asserit quod si plures Confessarii confessionem audierint quacumque occasione non

posse postea inter se loqui de alienis peccatis, quia si nec licet loqui cum iplo penitente absque expressa illius licentia, multominus licebit loqui cum aliis, etiam si notitiam confessionis habebant. Vnde à fortiori dicendum est, neque alij inter se, neque cum iplo Sacerdote id poterunt licite facere, tenentur namque ipsi ad sigillum in tali casu: nam, vt supra probatum est, & docet Richardus & Scotus, quos citat & sequitur Angelus *ver. Confessio, vltim. num. 16.* Armilla *ver. Confessio, num. 8.* & alij tenentur ad sigillum, qui alterius peccata dum confitetur, audiunt siue licite siue illicite, siue mediate, siue immediate audiant, & omnia si prædicta docet etiam Fagundez *prac. 2. lib. 6. cap. 5. num. 1.*

RESOL. XXXIX.

An interpres teneatur eclare peccata sub Sigillo sacramentali?

Et cur sissimo asseritur eos, qui sponte à penitente, & sine necessitate adhibentur ad audienda peccata non obligari Sigillo: Ex part. 5. tractat. 1. 1. Refolut. 48.

§. 1. *N*egatiuam sententiam docet Victoria *in 171. Caietan. in sum. ver. confessio, cond. 11.* Scotus *in 4. dist. 18. quest. 4. art. 5. §. per hoc respondetur,* & alij, negantes simpliciter interpretem teneri sigillo sacramentali, sed secreto naturali. Probatur hæc opinio, quia in ea confessione interpres tenet se ex parte penitentis, & ideo sicut non tenetur penitens sigillo, sic neq; interpres eodem tenebitur. Deinde illa confessio per interpretem nullo modo est necessaria, quare neque etiam poterit obligare ad sigillum, & ita hanc sententiam tenet Tannerus *tom. 4. disp. 6. quest. 9. dub. 6. n. 134.* vbi docet interpretem teneri iniudicabili secreto, non tamen sigillo sacramentali.

2. Verum his non obstantibus prorsus contrariam sententiam tenendam esse puto, quam tenent Scotus, Richardus, Rosella, Syluester, S. Anton. Medina, Nauar. Philarchus, Toletus, quos citat & sequitur Onuphrius *opus. de sigillo sect. 3. qu. vn. dub. 28.* quibus ego addo Valboam *de Magrouieo to. 2. lib. 1. Salmar. in cap. omnis vtriusque sexus, de penit. & remiss. numer. 62.* Turrianum *de penit. disp. 33. dub. 1.* Maratium *in D. Thomam tom. 3. tract. de penit. disp. 32. sect. 2. num. 8.* Raynaudum *de Monitor. part. 1. cap. 3. quest. 4.* Fagundez *pr. 2. lib. 6. cap. 6. num. 17.* Henriquez *lib. 3. cap. 19. num. 9.* Ioan Henriquez *in compen. cas. moral. cap. 46. num. 11.* Molico *in sum. tract. 7. cap. 15. num. 5.* Suarez *in 3. part. tom. 4. disp. 33. sect. 4. num. 4.* nostrum doctum & charissimum Trimachi *de Confessi. solliciti. disp. 7. sect. 4. num. 8.* Cælestinum *in compen. tract. 1. cap. 18. num. 3.* Reginaldum *tom. 1. lib. 3. cap. 3. num. 26.* Kellionium *tom. 2. in 3. part. quest. 111. art. 3. dub. vn. Mercurum de Sacr. in 3. part. quest. 11. art. 3.* Pirigianum *in 4. sent. tom. 2. dist. 21. quest. 2. art. 5.* Fabrum *de penit. in 4. sent. dist. 19. quest. vn. disp. 34. cap. 2. numer. 21.* Præpositum *in 3. part. quest. 111. de sigillo, dub. 8. num. 32.* Granado *de Sacram. in 3. part. contr. 7. tract. 11. disp. 4. num. 1.* Ochagaviam *de Sacram. tract. 3. de sigillo Confessi. quest. 2. num. 1.* Villalobos *in sum. tom. 1. tract. 9. dist. 72. num. 5.* & Hurtadum *de Sacram. disp. 1. 2. de penitent. difficult. 3.* & ratio est, quia quamuis interpres non se teneat ex parte Confessarii, cui fit confessio, sed penitus ex parte penitentis, quia penitens medio iplo interprete confitetur Confessario, subicit suam confessionem illi, nihilominus cognoscit peccatum